

عنوان مقاله:

تعیین تنسورهای تنش تکتونیکی با استفاده از ساز و کار کانونی زلزله ها در ایران

محل انتشار:

هشتمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمد زمانی - بخش علوم زمین، دانشکده علوم دانشگاه شیراز

رضوان خاوری - بخش علوم زمین، دانشکده علوم دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

جهات صفات گسلی و جهات لغزش حاصل از مجموعه ای از داده های ساز و کار کانونی زلزله ها را می توان برای تعیین بهترین جهات تنش اصلی ناحیه ای بکار برد. یک روش جدید برا یمحاسبه تنسور تنش مرتبط با لغزش در طول مجموعه ای از گسلها بکار برده شده است (Reshes. 1987) این روش بر اساس دو فرضیه استوار است: نخست اینکه تنشها در جهت لغزش از معیار شکست برشی Navier – Coulomb تبعیت می کنند، و دیگر اینکه لغزش در جهت تنش برشی بیشینه در طول گسل رخ می دهد. تنسورهای تنش تکتونیکی میزان ضریب اصطکاک و میانگین چسبندگی گسلها در طی زمان گسل خوردگی ضمن انجام حاسبات ، تعیین می گردند. در این مقاله پارامترهای کانونی 800 زلزله با mb بزرگتر از 4/0 جهت تعیین تنسورهای تنش رژیم تکتونیکی معاصر (CTR) در ایران ، مورد استفاده قرار گرفت ه است. نهایتا نقشه جهات تنش تکتونیکی معاصر منطقه تهیه شده است. نتایج بدست آمده نشان می دهد که ضریب اصطکاک در کل منطقه بین 0/1 و 0/4 تغییر می کند. ماکزیمم زاویه ناجوری اصلی در منطقه 30 درجه سانتی گراد بدست آمد. همچنین جهات تنش بدست آمده در بیشتر نقاط ایران عمدتا روند شمال شرق – جنوب غرب داشته و با نتایج بدست آمده در مطالعات قبلی همخوانی دارند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/18451>

